

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg beklager meget, at det ikke er lykkedes mig at give min Paaskønnelse af det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) et Udtryk, som kunde tilfredsstille ham. Jeg har udtrykkelig takket samtlige Ordførere for den velvillige Holdning, de har indtaget overfor Lovforslaget, og jeg mente, at denne Tak ogsaa maatte være tilstrækkelig for det ærede Medlem. Da dette ikke er Tilfældet, er jeg villig til, naar det ærede Medlem nærmere vil angive, under hvilken Form han maatte ønske min Paaskønnelse, da at udtrykke den saaledes overfor det ærede Medlem.

Det ærede 18de tingvalgte Medlem siger, at et Statslaan og en Statsgaranti under alle Omstændigheder maa ligestilles; om Staten, som i dette Tilfælde, garanterer Statsboligfondens Obligationer, eller den selv udsteder Obligationer, sælger disse og yder Laan, er i Virkeligheden ganske det samme. Jeg har, da jeg for lidt siden havde Ordet, indrømmet det ærede Medlem, at man ved Opgørelser saavel for Statens som for Kommunernes Vedkommende vistnok tager for ringe Hensyn til Garantier, til Kautationer. Det er utvivlsomt rigtigt. Men paa den anden Side vil det ærede Medlem maaske dog erkende, at der i det foreliggende Tilfælde er Tale om at lade Staten og Kommunerne gaa ind i en Garanti, som dog, hvad angaar det Beløb, Staten til sin Tid kan komme til at yde kontant til denne Sags Ordning, aldeles ikke kan sammenstilles med det Beløb, for hvilket Staten staar som Garant. Det ærede Medlem vil jo kunne sige: Ja, men hvis Staten laante Pengene direkte, vilde det til sin Tid, naar Opgørelsen kommer, vise sig, at det Tab, som Staten har lidt, ingenlunde var hele Laanesummen; derfor er det i Virkeligheden det samme. Ja, det siger det ærede Medlem, og altsaa kan det siges, men det forekommer mig dog ikke, at man uden videre kan sammenstille et kontant Laan og en Garanti for et Laan, som en anden har faaet, naar man vel at mærke nærer Tillid til den andens Betalingsevne. Og i dette Tilfælde forekommer det mig, at det ærede Medlem maa være en saadan Tillid. Hvis han nemlig ikke gør det, synes jeg, det ærede Medlem handler i nogen Grad letsindigt, naar han saa uforbeholdent giver Lovforslaget sin Tilslutning. Han tror nemlig ikke paa, at Loven vil kunne afhjælpe Bolignøden og Arbejdsløsheden i synderlig Grad, og tror han heller ikke paa, at Laantagerne vil kunne præstere de Ydelser, som de paa-

tager sig, saa synes jeg, det ærede Medlem burde tage Afstand fra Forslaget, og saa kan jeg i Virkeligheden ikke paaskønne det Letsind, med hvilket han giver Lovforslaget Tilslutning.

Det ærede 18de tingvalgte Medlem udtalte, at han havde begaaet nogenlunde alle de Synder, som en Finansminister kan begaa, gennem den 7-aarige Periode, i hvilken han békledte dette Embede. Ja, naar det ærede Medlem selv siger det, er der ikke for mig nogen større Anledning til at benægte det, men naar det ærede Medlem tilføjer, at han ikke ved, hvad det var, jeg sigtede til, da jeg talte, om den tidligere radikale Regerings Stilling til Transaktioner som dem, der her er Tale om, ja, saa er jeg naturligvis rede til at oplyse det ærede Medlem derom. Jeg er sikker paa, at det ærede Medlem vil erindre, at Staten, medens han var Finansminister, overtog 9 Mill. Kr. af Københavns Telefonaktieselskabs Kapital; og det ærede Medlem vil formentlig ligeledes erindre, at man lod Landmandsbanken ordne hele denne Sag, betale de 9 Millioner, imod at man deponerede Aktiebeviserne. Men det Laan, som man paa den Maade opnaaede i Landmandsbanken for at dække Købet af Telefonselskabets Aktier, har jeg endnu intetsteds set medregnet i de Laanebeløb, som den radikale Regering tilvejebragte under Krigen. Det vil det ærede Medlem maaske undersøge.

Naar det ærede Medlem saa endelig med den Bedrøvelse, som han i Forbindelse med disse Sager formaar at lægge i sin Stemme og over sine Træk, siger, at det er dog mærkeligt, at det kan gaa dette udmærkede Finansstyre saaledes, at det kan give saa sørgelige Resultater, at det i visse givne Situationer maa laane, ja, saa tilkommer det jo ikke mig, men min højt-ærede Kollega Finansministeren at trøste det ærede Medlem i denne Bedrøvelighed. Jeg kan imidlertid forsikre det ærede Medlem, som jeg baade paaskønner og nærer venskabelige Følelser overfor, om, at jeg vil gerne give et Bidrag til denne Trøst ved at sige, at naar der er Vanskeligheder med Hensyn til Statens Finanser, skyldes det ingenlunde Misrøgt af disse, men derimod, at Indtægterne overalt i det danske Samfund er vigende i saa høj Grad, som Tilfældet er. Hvis vi stod overfor opadgaaende Konjunkturer, stærkt stigende Indtægter, som man kunde beskaffe næsten ubegrænset og dog faa Beløbet ind, ja, til Tider hen imod det dobbelte, men ikke des mindre maatte stifte Laan, saa vilde